

var Grund til at stemple det som reaktionært, og derfor vil jeg bede det høje Ting om snarest muligt at skride til Forandring paa dette Punkt.

Det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) udtalte, at jeg ikke havde Ret til at hæfte Betegnelsen reaktionær paa ham personlig. Naar han forsvarede sig, som han gjorde, tror jeg ikke, han har Ret. Det ærede Medlem fandt ikke, der kunde være noget reaktionært i det, han havde sagt: at han ønskede de kommunale Valgretsbestemmelser grundlovsfæstede, da vi ellers kunde risikere en Grundlovsforandring i to Tempi. Det vilde nu alligevel være en Taktik af en noget anden Art end den 2 Tempitaktik, som der hidtil har været Tale om, idet det blev det store først og saa lidt bagefter. Det er lidt af en Tilsnigelse eller et Misbrug af Ord at ville gøre dette: først de store omfattende, virkelige, principielle Forandringer og bagefter Smaarettelser paa det, som der kunde være noget at rette paa til omtrent det samme som de to Tempi. Det ærede Medlem fandt tværtimod, at han var optraadt ret demokratisk. Han havde jo foreslaet en Alderscensus for Valgret til Landstinget, det var demokratisk, for en saadan Census udelukkede ikke de fattige; de kunde ogsaa blive gamle. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at vise, at Dødeligheden er større blandt ubemidlede end blandt bemidlede. Men det er nu en Ting for sig. Det ærede Medlem hævdede, at dette var ikke særlig udemokratisk, men i Virkeligheden mere demokratisk end at benytte de nuværende kommunale Raad som Grundlag for Valg til Landstinget, fordi man derved udelukkede de fattige. Det ærede Medlem gav det saaledes Udseende af, at han egentlig var ret demokratisk stemt, paa en Maade var imod de nuværende Valgretsbestemmelser. Nu kan man altid diskutere, hvorvidt man bør grundlovsfæste demokratiske Valgbestemmelser, hvorvidt man i Forfatningsloven bør indføre f. Eks. en Bestemmelse om, at alle skulde sættes i Skat, saaledes at vi i Grundloven sikrede os, at den kommunale Valgret ikke kunde berøves nogen. Det kan vi forhandle om; men det er jo ikke det ærede Medlems Mening. Det ærede Medlems Frygt for, at de kommunale Valgbestemmelser ikke blev grundlovsfæstede, udspringer ikke af, at han ønsker dem demokratiserede, nej, den udspringer deraf, at han ønsker de Valgbestemmelser, vi nu har, bevarede. Han ønsker Bestemmelserne om Skatteydelsen og det toaarige Ophold, de reaktionære Bestemmelser i den nuværende kommunale Valglov, bevarede, og derfor ønsker han ikke, at de skal kunne ændres ved almindelig Lov. Han er bange for, at det nye Landsting, som skal bygges paa de kommunale Raad, let kunde blive for demokratisk, fordi man kunde mildne eller afskaffe Opholdsbestemmelsen. Hvad han siger til sin Undskyldning, stemmer ikke med den Tankegang, der laa bag ved hans Udtalelser i Jylland.

tionære Bestemmelser i den nuværende kommunale Valglov, bevarede, og derfor ønsker han ikke, at de skal kunne ændres ved almindelig Lov. Han er bange for, at det nye Landsting, som skal bygges paa de kommunale Raad, let kunde blive for demokratisk, fordi man kunde mildne eller afskaffe Opholdsbestemmelsen. Hvad han siger til sin Undskyldning, stemmer ikke med den Tankegang, der laa bag ved hans Udtalelser i Jylland.

Hvis dette ikke er rigtigt, kan det ærede Medlem jo staa op og sige, at naar han ønsker de kommunale Valgretsbestemmelser grundlovsfæstede, er det for derved, saa vidt muligt, at slaa fast, at de skal være fuldt ud demokratiske, blandt andet ogsaa for at komme bort fra Bestemmelsen om det toaarige Ophold. Siger han ikke det, men erklærer, at han maa holde paa de to Aar, er det saa ikke rigtigt at fastholde Betegnelsen reaktionær om en saadan Tankegang og dermed i Virkeligheden ogsaa om den Person, som nærer disse Tanker?

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Sørensen: Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i hans lange Udvikling af Begrebet reaktionær, men blot fastslaa, at det ærede Medlem netop tilsigter en Forfatningsforandring i to Tempi. Det ærede Medlem vil ganske vist søge at indsvøbe sit Standpunkt saaledes, at det ikke tager sig ud som tilsigtende to Tempi. Jeg sagde ogsaa: det er en Slags „to Tempi“, naar man, efter at have vedtaget en ny Forfatning, giver sig til at forandre Grundlaget for Landstingets Sammensætning. Jeg har for øvrigt aldeles ikke i min Artikel udtalt mig om, hvorvidt de Bestemmelser, der laa til Grund for den nuværende kommunale Valglov, var reaktionære eller ikke. Jeg har kun udtalt, at vi, inden vi skrider til at grundlovsfæste Kommunalraadene som Grundlag for Landstingets Sammensætning, bør have klaret, hvad der skal være Grundlag for Valgretten til Kommunalraadene. Vi bør have det Forhold klaret straks, om vi fremdeles skal have Opholdsbestemmelse og Skattebetingelse. Det er det, jeg har skrevet i min Artikel, men det har det ærede Medlem muligvis ikke forstaaet, hans frodige Fantasi har bygget Korthuse, som ved nærmere Eftersyn sikkert hurtigt vil falde sammen. Jeg fastholder ogsaa fremdeles, at skønt jeg kan gaa med til de kommunale Raad som Grundlag for Lands-